

Wielkanoc: Nasz powrót do domu

Znamienne jest to, że żadna z historii o zmartwychwstaniu Jezusa nie opowiada o Jego wyjściu z grobu i o tym, jak został wskrzeszony z martwych przez Boga. Znamy jednak relacje o tym, co działo się z Jego uczniami. Wielkanoc wzbudziła w nich poczucie przynależności i świadomość, że zamiast żyć dla siebie, zostali wezwani do pełnienia misji, która nie jest niczym innym, jak zmianą biegu historii. Jest to historia, której potrzebujemy w naszych czasach. Dziś wielu ludzi kwestionuje sens i cel życia oraz swoją tożsamość jako człowieka. Żyją w poczuciu wyobcowania, odłączenia od innych, odseparowania od wspólnoty czy dawnych tradycji. Czują się opuszczeni w świecie pełnym wrogich wyzwania i bezcelowych poszukiwań.

Wielkanoc oferuje antidotum na to poczucie apatii, niemocy czy marazmu. Dostarcza odpowiedzi na pytania o sens i cel naszego życia, wyciąga nas z izolacji i zaprasza do życia w miłości Boga do nas - miłości, która nie zna granic. Przesłanie Wielkanocy jest proste: mimo że zabiliśmy Syna Bożego, Bóg nas nie opuścił. Wręcz przeciwnie - Bóg wskrzesił Jezusa, aby mógł powstać z martwych i być z nami, przypominać nam, że my także jesteśmy synami i córkami Bożymi. Bóg nigdy nas nie opuszcza, a my nie powinniśmy oddalać się od siebie nawzajem. Wielkanoc to nasz powrót do domu, do Bożej rodziny.

W czasie, gdy świętujemy powrót Chrystusa z martwych, aby być z nami, szczególną radością napelnia nas fakt, że po dwóch latach izolacji spowodowanej pandemią mamy możliwość powrotu do naszych wspólnot parafialnych. Zachęcam Was, abyście doświadczyli tej radości. Radość ta jest podobna do tej, jakiej doświadczyli pierwsi uczniowie, kiedy zostali zjednoczeni ze sobą po tym, jak rozproszyli się w strachu i jak podzielili się po śmierci Jezusa. Był to dla nich powrót do domu, w którym Chrystus najpierw zgromadził ich na galilejskich brzegach, potem wezwał, aby w nowy sposób byli z Nim i ze sobą nawzajem.

Zachęcam Was, aby w tym roku spojrzeć na Wielkanoc jak na powrót do domu po czasie rozdzielenia przez pandemię. Podczas tych Świąt Wielkanocnych, kiedy ponownie wraz ze wspólnotą parafialną zgromadzicie się na Eucharystii, odkrycie obecność Chrystusa. Niech Wielkanoc stanie się nową okazją do podzielenia się z parafianami doświadczeniem posiadania wspólnego celu, wspólnej tożsamości. Podczas tej Wielkanocy poczujemy, że wspólnie zostaliśmy wezwani, aby zostawić za sobą strach i śmierć, a przemieniać świat na lepsze. Z nową energią podejmijcie zadanie pomnażania grona uczniów Jezusa, budowania wspólnoty i inspirowania innych do dawania świadectwa wiary poprzez służbę w Kościele, który działa jak szpital polowy w cierpiącym świecie. Musimy się spotkać, aby na nowo doświadczyć Chrystusa i na nowo odkryć, kim jesteśmy jako Lud Wielkanocny, który zmienia świat na lepsze. To właśnie zmieniając świat na lepsze, znajdujemy odpowiedzi na pytania o sens i cel życia oraz o swoją tożsamość. Czynimy to razem, jako uczniowie Chrystusa, którzy pokonali śmiercionośny strach i izolację, aby żyć i pielęgnować wspólne więzi we wspólnocie. Nasze parafie zależą od tego, czy każdy z nas podejmie osobiste zobowiązanie do tworzenia wspólnoty uczniów, która działa jak szpital polowy dla siebie nawzajem i dla świata. Tak więc, kiedy zachęcam Was do powrotu do parafii na osobistą modlitwę w okresie wielkanocnym, pragnę, abyście myśleli o tym, jak o powrocie do domu, w którym gromadzimy się, by świętować powstanie Chrystusa z martwych, ponieważ my również powstaliśmy z martwych. Radosnych Świąt Wielkanocnych.

Arcybiskup Chicago